

Het “tenen pikken” bij kuikens

door Peter Golsteyn

Liefhebbers die hun kuikens opfokken in een kunstmoeder, waar de diertjes veelal erg dicht op elkaar gepakt zitten en waar de verveling nogal vlug toeslaat, komen regelmatig in contact met het fenomeen “tenen pikken”.

Eenmaal de gewoonte van het pikken naar de tenen van een ander en later misschien het pikken in elkaars uitgroeiende pennetjes ingang heeft gevonden, gaat het meestal van kwaad naar erger.

Het “tenen pikken” op zich is niet zo erg indien het probleem op tijd opgelost wordt maar indien de kuikens de gewoonte niet afleren kan het leiden tot blijvende verminkingen aan de poten. Aanvankelijk is het één kuiken dat uit nieuwsgierigheid of uit verveling in de teen van zijn broertje of zusje pikt maar al vlug gaan de anderen zijn voorbeeld volgen en op zeer korte tijd doen ze het allemaal. Dat leidt dan op zijn beurt weer tot zenuwachtigheid in de opfokkast waar op die manier nog erg weinig rust zal zijn.

Eens dat er bloed uit de gekwetste teennagel komt zullen de andere kuikens dat gekwetste kuiken voortdurend achtervolgen omdat diegenen die ooit de smaak van bloed hebben geproefd het niet kunnen laten zich te goed te doen aan dat bloed.

Als het zo ver is gekomen is het kwaad geschied en is er al dikwijls geen weg meer terug voor deze kuikens die zich dan op zeer korte tijd kunnen ontpoppen als echte kannibalen.

Observeer de kuikens daarom regelmatig en van zodra men iets merkt van tenenpikken dienen er voorzorgsmaatregelen getroffen te worden om het probleem niet te laten escaleren.

Hoe ontstaat het tenenpikken?

Hoenders scharrelen van nature uit graag in de bodem en pikken daarbij naar alles wat beweegt. Sommige rassen zijn daarin veel actiever en heviger dan anderen.

Er bestaat bij “tenen pikken” zelfs een samenhang tussen de kleur van de tenen en de kleur van het bodemstrooisel. Wanneer men schavelingen of een ander lichtgekleurd strooisel gebruikt dan vallen donker gekleurde pootjes en tenen daarin goed op. Er wordt bijgevolg naar die tenen gepikt. Anders is het wanneer men turfstrooisel gebruikt. Deze bruine bodembedekker zal lichtgekleurde benen en tenen beter doen opvallen zodat die kuikens het dan gaan ontgelden.

Het voorkomen en genezen van deze ondeugd is echter wel mogelijk:

1. Geef niet te veel licht in de opfokruimte of in de kunstmoeder en gebruik daarom liefst geen verwarmingslampen die licht geven maar gebruik “donkerstralers”. Dit zijn porseleinen potten die alleen warmte afgeven en geen licht. Ze

zijn te verkrijgen in 60W, 100W en 250W en 500W. Een andere mogelijkheid is het gebruik van “warmteplaten”.

2. Het strooisel zou ongeveer dezelfde kleur moeten hebben als de been- en teenkleur van de kuikens. Indien men dieren met verschillende beenkleuren samen opfokt tracht dan ook een gemengde kleur van bodemstrooisel te gebruiken zodat de tenen zo weinig mogelijk opvallen.

3. Indien men in de kunstmoeder een rooster gebruikt en geen bodemstrooisel dan zullen de kuikens de tenen die altijd zichtbaar zijn minder gaan bekikken omdat er in dit geval geen verwarring kan ontstaan met plots opduikende teentjes tussen strooisel, die het idee doen ontstaan dat er iets eetbaars in de scharrellaag werd gevonden.

De eerste Javakuikens in koekoek van Koen Druyts.